

Sygn. akt III PK 79/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Wojewódzkiemu Urzędowi Pracy w L.
o nagrodę jubileuszową,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 14 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt VII Pa .../12,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

Uzasadnienie

Powód W. K. w sprawie przeciwko Wojewódzkiemu Urzędowi Pracy w L. o nagrodę jubileuszową wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 6 lutego 2013 r., VII Pa .../12, którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w C. z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV P .../12, którym powództwo w zakresie roszczenia o zapłatę nagrody jubileuszowej oddalono.

Wnoszący skargę kasacyjną zarzucił w niej naruszenie art. 92 lit. 1 k.p. i § 8 ust. 1 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 1050 ze zm.). Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni art. 92 lit. 1 k.p. w związku z § 8

ust. 1 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009 r. w zakresie pojęcia „ustanie stosunku pracy w związku z przejściem na emeryturę”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie jej do rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jednocześnie, zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw; w granicach zaskarżenia bierze z urzędu pod rozwałę jedynie nieważność postępowania (przed sądem drugiej instancji). Rozpoznanie skargi kasacyjnej w granicach podstaw oznacza związanie Sądu Najwyższego zgłoszonymi przez skarżącego zarzutami naruszenia.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej został oparty na przesłance występowania w sprawie potrzeby wykładni przepisów prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W związku z tym Sąd Najwyższy zważył, że zgodnie z jego dotychczasowym orzecznictwem skarżący powinien nie tylko określić, które przepisy wymagają wykładni, ale także wskazać, na czym polegają poważne wątpliwości związane ze stosowaniem tych przepisów wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151). Konieczne jest opisanie tych wątpliwości, wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 3-4, poz. 43; z dnia 14 grudnia 2012 r., III SK 29/12, LEX nr 238124). Skarżący obowiązany jest także wykazać, że wskazana potrzeba wykładni przytoczonych przez niego przepisów przekłada się na rozstrzygnięcie sprawy, w której została wniesiona skarga kasacyjna.

Odnosząc powyższe do skargi kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania nie spełnia tych wymagań.

Jeżeli bowiem chodzi o pojęcie przejścia na emeryturę w kontekście prawa do nagrody jubileuszowej, to godzi się zauważyć, że Sąd Najwyższy wypowiadał się już w tej sprawie w swym orzecznictwie, orzecznictwo to jest utrwalone a tym samym kwestia ta została wyjaśniona. Nie ulega wątpliwości, że pojęcie to jest węższe niż pojęcie przejścia na emeryturę w kontekście prawa do odprawy emerytalno-rentowej (art. 92¹ k.p.). Wynika to przykładowo z wyroków Sądu Najwyższego: z dnia 20 kwietnia 2001 r., I PKN 373/00, OSNP 2003 nr 5, poz. 114; z dnia 4 października 2006 r., II PK 14/06, OSNP 2007 nr 19-20, poz. 272; z dnia 12 lutego 2010 r., II PK 214/09, LEX nr 589974 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2011 r., I PZP 1/11, OSNP 2012 nr 21-22, poz. 263.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.